

РЕШЕНИЕ

№ 1006

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Силвия Житарска

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11093** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение от 04.10.2021г., постановено по н.а.х.д. № 6319/2021г. по описа на Софийски районен съд, НО, 3-ти състав, с което е потвърдено издаденото от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. Наказателно постановление № 22-007384 от 12.04.2021г., с което на касатора, на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда, е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 с.з.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон. Искане се отмяна на обжалваното решение и отмяна на процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно призован, се представлява от юрк. Х., който поддържа касационната жалба. Подробни съображения излага в писмена защита. Претендира разноски.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“, [населено място], редовно уведомен се представлява от юрисконсулт М., която моли касационната жалба да бъде отхвърлена, а решението на СРС да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за

основателност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, III-ти касационен състав, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С НП № 22-007384/12.04.2021г. директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. е наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ – за това, че дружеството, в качеството му на работодател, не е изпълнило дадено на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ с протокол за извършена проверка на Дирекция „Инспекция на труда“ – С. с изх. № ПР2100128/11.02.2021г. задължително предписание под № 4, а именно: да осигури обслужване на работещите от регистрирана служба по трудова медицина, съгласно чл.25, ал.1 от ЗЗБУТ, със срок за изпълнение 25.02.2021г.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, в сроковете по чл.34 от ЗАНН и съдържат изискуемите реквизити, без съществени процесуални нарушения. По същество е направил извод, че безспорно дружеството не е изпълнило даденото му задължително предписание съгласно протокол от 11.02.2021г., срокът за което е бил до 25.02.2021г.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, а по същество е правилно. Районният съд правилно е установил фактичката обстановка по делото, като подробно е обсъдил събраните по делото писмени и гласни доказателства. Въз основа на нея е направил обосновани изводи относно законосъобразното съставяне на АУАН и НП, както и за липсата на допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения.

Видно от доказателствата по делото, на [фирма] не е изпълнило задължително предписание № 4, дадено му с Протокол за извършена проверка, връчен на 11.02.2021г., като срокът за изпълнение е бил до 25.02.2021г.

След извършена последваща проверка, документирана с Протокол, връчен на 31.03.2021г., административният орган е установил, че даденото предписание със следното съдържание „Работодателят да осигури обслужване на работещите от регистрирана служба по трудова медицина, съгласно чл.25, ал.1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд“, все още не е изпълнено.

Съставът на нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ се осъществява от обективна страна с неизпълнение на задължително предписание на контролния орган за спазване на трудовото законодателство. Субект на нарушението е всяко лице, което е носител на задължението, възложено с предписанието. Неизпълнението на предписанието, установено при последваща проверка, документирана с Протокол от 31.03.2021г., е правно-релевантния факт, пораждащ отговорността по чл. 415, ал. 1 от КТ. Като адресат на предписанието касаторът е и субект на нарушението, поради което отговорността му е реализирана правомерно.

Съгласно чл.404, ал.1, т.12 от КТ контролните органи на Инспекцията по труда могат да дават задължителни предписания на работодателя и органа по назначаването за изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовите правоотношения.

Не се споделят доводите на жалбоподателя досежно невъзможност за изпълнение на

даденото предписание поради освобождаване на наетия персонал. Съгласно разпоредбата на чл. 404, ал. 1 от КТ за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда, както и органите по чл. 400 и чл. 401 по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да прилагат принудителни административни мерки, като съгласно т. 1 от нормата такива са и задължителните предписания на работодателите. В чл. 405 от КТ е указано, че тези принудителни административни мерки /в т.ч. и задължителните предписания/ подлежат на оспорване по реда на АПК. В този смисъл, дадените задължителни предписания имат характера на индивидуален административен акт и подлежат на самостоятелен контрол. В настоящия случай липсват доказателства, така дадените от контролния орган предписания да са били оспорени, поради което следва да се приеме, че същите са влезли в сила и подлежат на изпълнение. След като не са били изпълнени в указания от контролния орган срок, безспорно [фирма] като работодател е осъществил състава на административното нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ, съгласно който текст, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.

В случая е определена имуществена санкция от 1 500 лв., който е в законоустановения минимум и не следва да бъде намалена.

Въз основа на изложеното, касационната жалба е основателна. Обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 80 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл.1 от АПК във вр.с чл.63в ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.10.2021г., постановено по НАХД № 6319/2021г. по описа на Софийският районен съд, с което е потвърдено НП № 22-007384 от 12.04.2021г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С..

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. сумата в размер на 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение в настоящата инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

